

דברים שהרציתי לכבוד הבת-מיצוה של
נכדתי היקרה, טובה חוה דראטש תחי'
ר"ח סיון, תש"ס

אנו עומדים על סף חג השבועות, ומעניין הדבר שבפסח אין כל זכר לשמחה, בשבועות יש אזכור אחד בלבד--ושמחת לפני ה' אלקיך--ואילו בסוכות יש ג' פעמים שהשמחה נזכרה. ואין זה אומר אלא דרשני.

ביאור הדבר הזה אנו מוצאים בסוף סדר ראה, בפירוש "דעת זקנים מבעלי התוספות". שם העירו על הנ"ל, וההסבר הוא שפסח הוא זמן זריעה ולא נלקטו התבואות והפרות. על כן, לשמחה מה זו עושה. אבל בשבועות כשנאספה החרוב הראשון, ביכורי האילנות, יש כבר טעם לשמחה, אבל לא לגמרי, שהלא רוב התבואות ממנו והלאה. אבל כשהגיע כבר חג הסוכות וכל התבואות נאספו ולבות האנשים שמחים עליהם, אז יש שלש מצוות לשמחה.

אם כן, העיקר הוא ההתכוונות לקראת העתיד.

שנים עשרה שנה הנך מתכוונת לרגע שתגיעי לחיי המצוות, ולכן מותר לנו ואף חייבים אנו לשמוח אתך. את נותנת לנו נחת רוח, וזה מקור שמחתנו. אולם, את צעירה ועוד יש לך כברת דרך ללכת, ואנו בטוחים בך שבע"ה תצליחי בכל ותגיעי לתורה לחופה ולמעשים טובים, ואז שמחתנו תהיה שלחמה--וכיאות למשפחתך, נשמח פי שלוש...